

varm luft? Vil man noget? Eller vil man bare gentage, hvad man nu har sagt de sidste mange år: Nu skal der endelig låg på gyllen? Er det den store udmelding, der kommer, er det dét, der skal føres valg på eventuelt med en teltdug på?

Eller har man dog et andet redskab til frelsen af grundvandet? Jeg skal her erindre om, at i hvert fald den radikale ordfører og undertegnede var enige om, at det står skidt til, hvad vores grundvand angår, nemlig at i hvert fald en fjerdedel af de registrerede målinger rent faktisk er ramt af nitrat, der ligger uacceptabelt langt over tålegrenser og over vejledende grænser.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at sige noget, men hr. Kolstrups sammenfatning af debatten kan jeg ikke tiltræde. Jeg er simpelt hen ikke enig.

Regeringen står helt bag det, statsministeren sagde i sin nytårstale, og regeringen vil leve helt op til, at vi gør en effektiv indsats på alle de områder, som han nævnte.

Hr. Kolstrup må imidlertid vente, til planen er færdig, og det vil den være på mandag, både for så vidt angår opfølgning på Vandmiljøplan II og ammoniakhandlingsplanen. Og der vil være en række nok så kontante bud, også kontroversielle bud, i forhold til dansk landbrug.

Det, jeg bare har sagt, og som mange andre ordførere har sagt, er, at det, vi gjorde i 1998, har virket. Det har haft en effekt, den har bare ikke været god nok, og derfor er vi nødt til at tage nogle yderligere initiativer. Men der er forskel på, om man har gjort det forkert og derfor skal lave en helt ny strategi, eller om man har gjort det rigtige, men at der er noget, der mangler, hvis det skal være tilstrækkeligt effektivt.

Må jeg i øvrigt sige, at det er rigtigt, som flere har sagt, at landbruget har gjort meget. Men det er også rigtigt, at effekterne ikke står mål med de mål, vi stillede op i sin tid, og det er vi derfor også nødt til at diskutere.

Det, jeg imidlertid glædede mig over, var, at landbruget fra at være lodret imod Vandmiljøplan II nu deltager meget aktivt og konstruktivt i at finde løsninger, så vi kan nå målet i fællesskab.

Og må jeg også sige om et af de tal, som er ganske interessant i evalueringen af Vandmiljøplan II: Omkostningerne for erhvervet, som vi dengang frygtede kunne gå op til 500 mio. kr., er nu vurderet til alene at dreje sig om 200 mio. kr.

Og i mellemtiden er indtægtsforholdet i erhvervet jo også blevet bedre, heldigvis.

Det er lidt ironisk for mig her, hvis jeg i øvrigt må kvittere for en god og saglig debat, at høre Kristeligt Folkeparti glæde sig over Vandmiljøplan II, i betragtning af hvad der skete op til sidste valg på det her område fra Kristeligt Folkepartis side. Men som hr. Ole M. Nielsen og jeg ved fra den bog, som vi er meget glade for, er der større glæde i himlen over én omvendt synder end over 100 retfærdige.

Og så til Enhedslisten. Alle ved, at en af de vigtigste årsager til, at Vandmiljøplan II blev, som den blev, var, at Enhedslistens tankegang var så udviklet og så bureaukratisk og så besværlig at have med at gøre – jeg tror, den var sympatisk, men jeg fandt aldrig helt ud af, hvad det var, den gik ud på – at regeringen ikke havde noget flertal sammen med Enhedslisten for at gøre en effektiv indsats, men heldigvis fandt et bredt flertal sammen med de borgerlige partier.

Og så ved jeg ikke, om hr. Søren Kolstrup er klar over det, men Enhedslisten var før sidste valg det parti i Folketinget, som mest aktivt og engageret agiterede for så stor en svineproduktion som overhovedet muligt.

Jeg kan roligt sige, at der er sket et paradigmeskift, hvis hr. Kolstrup ikke bliver fornærmet over, at jeg siger det, i Enhedslistens tilgang til svinebruget i Danmark.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg blev jo virkelig fristet af miljø- og energiministeren. Jeg bliver nødt til at bede miljø- og energiministeren bekræfte, at Enhedslisten hele vejen igennem har sagt, at det afgørende var, at vi fik en grundlæggende økologisk omstilling.

Vi har aldrig diskuteret et bestemt tal på husdyrproduktion uden at se det i meget nøje sammenhæng med og som en ufravigelig præmis i forhold til diskussionen omkring husdyrproduktion, at den skulle hvile på en gennemgribende omlægning af alt dansk landbrug, altså en grundlæggende økologisk omstilling.

Endelig bliver jeg nødt til at spørge miljø- og energiministeren: Er det ikke korrekt, at præcis den model, som Enhedslisten står for, nemlig afgift på tab af kvælstof, er velfungerende i Holland? Er det ikke korrekt, at de økonomiske vismænd har memoreret over denne model og netop sagt, at den har to store fiduser, nemlig at man både får et tab på kvælstof, og at man samtidig sikrer, at de samfundsøkonomiske omkost-